

paa nogen Maade kunde, og jeg mener for mit Vedkommende, og jeg tror næsten, jeg kan sige det paa Flertallets Vegne i Udvalget, at hvis den højtærede Minister i Henhold til Kommissionens egen Skrivelse, som den højtærede Minister her har citeret noget af, skulde have haft Held til at faa de Lovforslag, som er udarbejdede af Boligkommissionen, vedtaget i Rigsdagen uændret, saa vilde ikke den højtærede Minister eller ret mange af det danske Folk have været glade ved det. Som de er blevet ændret og vedtaget her, har Forslagene gjort saa lidt Skade som paa nogen Maade muligt. Men jeg mener i det hele taget, at den Kommissions Virksomhed — hvilket navnlig vilde blive Tilfældet efter Vedtagelsen af Forslaget om, at den skulde udvides og befatte sig med Byggevedtægter — vilde gaa betydeligt ud over, hvad der nogen Sinde har været Tanken med den Kommission. Nu er den imidlertid efter Lovforslagets Indhold bortfaldet med Ugangen af Aaret 1917. Vi er saa vedblevet at arbejde paa Sagen og har ment at burde slutte af med en Beretning ved Rigsdags-samlingens Slutning, og jeg havde egentlig ment, at den højtærede Minister vilde være blevet tilfreds med det Resultat, navnlig da han ikke kunde modtage noget af de Ændringsforslag, der forelaa i Udvalget, og det har Ministeren jo selv erklæret, at han ikke kunde.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som den højtærede Minister omtalte, nemlig den Hjælp, det vilde være nødvendig for den højtærede Minister at have, skal jeg ikke udtale mig derom her. En Omtale heraf vil komme til at foreligge paa anden Maade. Men jeg skal udtale, at jeg beklager, at den højtærede Minister har benyttet Lejligheden til at rette et, som jeg mener, ganske uberettiget Angreb paa dette Udvalgs Arbejde.

Indenrigsministeren (Rode): Loven om kommunale Dyrtdsforanstaltninger har fundet Tilslutning fra alle Sider, naar undtages, at der er faldet nogle kritiske Bemærkninger vedrørende § 3 fra det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen). Jeg maa maaske hertil sige, at naar det ærede Medlem mener, at hans Betænkneligheder ved § 3 vilde forsvinde, hvis det forelagte Lovforslag om Skatteeftergivelse ændredes til kun at angaa Eftergivelse af Skat efter Ansøgning, saa maa jeg fastholde, hvad jeg derom fremførte forrige Gang, at saa er Loven overflødig, den kommer til at tabe sin Interesse og vil

ikke kunne gennemføres her paa Rigsdagen. Jeg maa imidlertid haabe, at man, ligesom man i Folketinget enstemmigt har gjort det, vil give dette Lovforslag Vedtagelse i dette høje Ting, og at Udvalgets Behandling ikke maa bringe det i Fare. Jeg tillader mig dog at minde om, at i en Aftale mellem alle Rigsdagens Medlemmer gennem deres Partiledelser er det vedtaget, at Arbejdet paa Rigsdagen skulde være tilendebragt den 19. d. M.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh), som gav Tilslutning til Lovforslaget, fremsatte nogle Bemærkninger om, hvad jeg havde fremført i det andet høje Ting til Karakterisering af den nuværende Dyrtdslovs Forvaltning, og han fandt ikke, at Tallene om, hvad Kommunerne havde anvendt, gav noget Bidrag til virkelig Belysning af, om Loven vilde have virket bedre, hvis der havde været $\frac{2}{3}$ Statsrefusion efter § 2. Jeg skulde dog mene, at disse Tal er tydelige nok. Tallene viser i hvert Fald ganske klart, at Resultatet af Loven er blevet det, som jeg sagde, det vilde blive, at nemlig Bykommunerne vilde anvende Loven fuldt ud og altsaa opnaa fuld Statsrefusion, medens Landkommunerne ikke vilde kunne anvende § 1 fuldt ud og neppe vilde kunne anvende § 2, naar der ikke var den store Statsrefusion, og fordi den udviklede Maade, hvorpaa man kunde tilvejebringe $\frac{2}{3}$ Statsrefusion for § 2's Foranstaltninger, naar man anvendte dem efter § 1, vilde være Landkommunerne med deres ringe Administrationsvirksomhed for besværlig. Det er jo dette, som nøjagtigt er slaaet til. Statsbidragene er anvendte, Udgifterne er kommet til Udbetaling i de store Bykommuner, men i Landkommunerne, hvor man ikke har haft Brug for Foranstaltningerne efter § 1 i saa høj Grad, har man ikke benyttet den store Anledning, som § 2 vilde give til at skabe særdeles gunstige Kaar i disse Landkommuner ved nemlig at komme alle dem til Hjælp, som ikke faldt ind under § 1, som nødig i hvert Fald vilde have Hjælp efter § 1, saaledes som den forvaltes i adskillige Kommuner. Imidlertid finder jeg det ikke nødvendigt at uddybe denne Diskussion yderligere. En Revision af Loven om Dyrtdsforanstaltninger vil jo forestaa inden Udløbet af de 3 Maaneder, som denne Lov tænkes at faa Gyldighed for, og saa vil Debatten kunne genoptages.

Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har i mine Bemærkninger om den Sag, som jeg udbad mig